

må hvert udviklingsland selv opstille sine demografiske mål inden for rammerne af landets udviklingsplan.

16. En gennemsnitlig årlig vækst på mindst 6 pct. for udviklingslandenes brutto-produkt i tiårets løb vil indebære en gennemsnitlig årlig stigning på:

- a) 4 pct. inden for landbrugsproduktionen
- b) 8 pct. inden for industriproduktionen.

17. Opnåelsen af det samlede vækstsmål på mindst 6 pct. pr. år forudsætter en gennemsnitlig årlig stigning på:

- a) 0,5 pct. i forholdet mellem den hjemlige bruttoopsparing og bruttonationalproduktet, således at dette forholdstal stiger til ca. 20 pct. inden 1980;
- b) knap 7 pct. for importens og godt og vel 7 pct. for eksportens vedkommende.

18. Da det endelige mål for udvikling er at skabe stadig større muligheder for at give alle mennesker bedre levevilkår, er det nødvendigt at opnå en mere rimelig fordeling af indkomster og velstand for derved at fremme såvel social retfærdighed som produktionseffektiviteten, at hæve beskæftigelsesniveauet væsentligt, at opnå en højere grad af indkomstsikring og at skabe større og bedre muligheder på uddannelses-, sundheds-, ernærings- og boligområdet og med hensyn til social velfærd samt at beskytte omgivelserne. Kvalitative og strukturelle samfundsændringer må således gå hånd i hånd med hurtig økonomisk vækst og bestående uligheder — på regionalt plan, inden for forskellige erhvervsgræne eller i social henseende — må mindskes betydeligt. Disse mål er på samme tid afgørende faktorer for udvikling og slutresultatet af denne; de må derfor betragtes som faste bestanddele af en og samme dynamiske proces og må gribes samlet an:

- a) Hvert udviklingsland må selv opstille et mål for sit beskæftigelsesniveau med det formål at inddrage en stigende del af den arbejdende befolkning i tidssvarende virksomhed og væsentligt at formindske arbejdsløshed og underbeskæftigelse.
- b) Særlig opmærksomhed må ofres på at opnå, at alle børn optages i skolen fra underskolealderen, at forbedre undervis-

ningens kvalitet på alle trin, at formindske analfabetismen, i væsentlig grad at omlægge undervisningsprogrammerne således at de tager sigte på udviklingsbehov og i behørigt omfang at oprette og udbygge videnskabelige og teknologiske institutioner.

- c) Hvert udviklingsland må opstille et samlet sundhedsprogram med henblik på at forebygge og behandle sygdomme og at hæve det almindelige sundheds- og hygiejneniveau.
- d) Ernæringsforholdene må bedres i henseende til den gennemsnitlige kalorieindtagelse og fødens proteinindhold, idet særlig vægt må lægges på sårbare befolkningsgruppers behov.
- e) Der må tilvejebringes flere og bedre boliger, især for de lavtlønnede for at råde bod på onderne ved ikke planlagt vækst i byerne og tilbagestående udvikling på landet.
- f) Børnenes velfærd må fremmes.
- g) Ungdommens fulde deltagelse i udviklingsprocessen må sikres.
- h) Kvindernes fulde integration i den samlede udviklingsindsats må fremmes.

C. Gennemførelsesforanstaltninger.

19. Opfyldelsen af foranstående målsætning og formål forudsætter, at alle folk og regeringer til stadighed gør en indsats for at ophæve udviklingslandenes økonomiske og sociale fremgang gennem udformninger og iværksættelsen af et kompleks af gennemførelsesforanstaltninger. I en ånd af konstruktiv fællesskab og samarbejde, der hviler på deres indbyrdes afhængige interesser, og tager sigte på at fremme et rationelt internationalt arbejdsdelingssystem og er et udtryk for deres politiske vilje til og fælles beslutning om at opfylde denne målsætning og disse formål, beslutter regeringerne højtideligt hver især og i fællesskab at vedtage og iværksætte de nedenfor angivne gennemførelsesforanstaltninger.

20. Gennemførelsesforanstaltningerne må ses i en dynamisk sammenhæng, hvilket indebærer, at de til stadighed må tages op til revision for at sikre, at de fungerer effektivt og tilpasses den seneste udvikling, herunder de vidtrækkende virkninger af hurtige tek-